

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתכט

ערב שבת קודש פ' קרח, מבה"ח תמוז ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ט שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החתן התי הרב שמואל הכהן והכלה מרת מינא זעלדא שיחיו כהן
לרגל נישואיהם בשעטומ"צ, ביום חיי סיון,

היי תהא שנת עשירות ואושר - שנת "ביאת משיח"

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

ולזכות הוריהם

הרה"ג הרה"ת ר' יוסף עקיבא הכהן וזוגתו מרת פרידא מלכה שיחיו כהן
הרה"ת ר' יוסף יצחק וזוגתו מרת שרה שיחיו גורביץ

*

לזכות

הרה"ג הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי בן מרת איטא שיחיו לאבקהאוסקי
ליום הולדתו כ"ד סיון

הרה"ת ר' נטע זאב בן מרת שרה פייגע שיחיו גראסס
ליום הולדתו כ"ח סיון

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י ידידיהם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

* * *

לעילוי נשמת

התי ר' חיים אלי' ב"ר אליעזר ע"ה מישולבין
נפטר ערב ראש-חודש תמוז ה'תשל"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י משפחתו שיחיו

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר' לייב זיל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולעני ר' יוסף אר' לייב ב"ר משה באר וזוג מרת חשוא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולעני ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעני יוסף ב"ר אר' ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

3 דבר מלכות

מכאן נפעלת הגאולה / מתוך קונטרס כ"ח סיון התשנ"א

8 זמן הגאולה

הגאולה בכ"ג סיון / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

הלימוד החיובי מקרח / הוראות למעשה בפועל

11 וילחום מלחמת ה' - וינצח

בנוגע לפרשת הגיורים / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

14 כתב-יד-קודש

כללי התנהגות לתלמי השלוחים / מהגות כ"ק אד"ש על שיחת ש"פ תולדות התשרי"

מדור ה"דבר מלכות"

מוקדש לזכות

הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתי"ה רות בת שרה שיחיו

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו

וילדיהם: עדן שרה ושהם מרדכי שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחיו

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי רחל שיחיו

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי ולזכות חי רחל בת שפרנצא שתחיו

ולזכות צבי בן חי רחל שי

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

אין מ'אין דערמי (בפירוש) דער דרך צו מחקן זיין דאס וואס איז נישט דורך שרייבן...
אין מ'אין דערמי (בפירוש) דער דרך צו מחקן זיין דאס וואס איז נישט דורך שרייבן...
אין מ'אין דערמי (בפירוש) דער דרך צו מחקן זיין דאס וואס איז נישט דורך שרייבן...

Handwritten notes in the bottom left corner of the page.

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי לאבקובסקי
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

כללי התנהגות לתל' השלוחים

בהמשך לצילום משבוע שעבר, לקראת יציאתם של התלמידים השלוחים לערי השדה, להלן קטעים נוספים מהצילום (מוקטן) מההגהה הא' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשד"מ (נדפס בלקו"ש חכ"ה ע' 344 ואילך, ובלה"ק ב'התוועדות' תשד"מ ח"ג ע' 524 ואילך)

להלן פענוח הצילום כפי שנדפס בלקו"ש שם (הכתי"ק בא בהדגשה):

און מ'איז דערביי מפרש בפירושו: דער דרך צו מתקן זיין די זאך איז ניט דורך שרייבן מיר בריוו, דערציילן וועגען דעם מצב וכו' – ניט מען מוז מיר מישן אין דעם, ניט איך דארף זיך מישן אין דעם; דער דרך וסדר המסודר מרבותינו נשיאינו איז – צו רעדן מיט דער הנהלה אָדער מיט די עומדים על גבם בכבוד בדרכי נועם ובדרכי שלום, בעטן אז זיי (הנהלה) זאלן עס מתקן זיין (אויב ס'וועט זיך ארויסווייזען אז ס'איז א דבר הצריך תיקון).

און אויב דעת הנהלה קומט אויס ניט כפי דעתו – דארף ער זיך "אוועקזעצן" (בהתיישבות) פאר זיך אליין ומתבונן זיין זיך בינו לבין עצמו:

היות אז ער איז געשיקט געווארן אלס שליח צו לערנען תורה און צו זיין א "נר להאיר", ניט צו פירן מחלוקת און איבערקערן די הנהלה, דארף ער אָננעמען אויף זיך די מרות פון הנהלת הישיבה, און אויב ער איז משנה מרצון המשלח ווערט ער אויס שליח – איז ממה-נפשך:

אויב ער קען אָננעמען אויף זיך מרות הנהלה און זייער החלטה ווי ער דארף זיך פירן, און ער וועט "זיצן" (בהתיישבות און) לערנען, צי מ'איז אים נאָך ווי ער האָט געוואלט (מאיזה סיבה) אָדער ניט, און לאָזן דעם תיקון הדבר אין די הענט פון דער הנהלה, און ניט נעמען דאָס אין די אייגענע הענט – איז מה טוב ומה נעים שבת גו'.

אָבער אויב ער באַטראַכט זיך אז מאיזה סיבה שתהי' קען ער ניט בלייבן זיצן לערנען אָננעמענדיק די מרות פון דער הנהלה, און קען זיך ניט פירן בדרכי נועם ובדרכי שלום, איז ער דאָך משנה פון רצון המשלח וכו' – זאָל ער אַיינפאַקן זיינע פעקלעך און פאַרן צוריק למקום פון וואָנעט מ'האָט אים געשיקט צו זיין א שליח (מהכא להתם אָדער מהתם להכא), און מ'וועט ניט האָבן דערפאַר טענות צו אים און ער וועט ניט האָבן טענות צום ראש ישיבה און הנהלה.

ג. ויה"ר אז עס זאָל זיין דער "תרבה הדעה והחכמה כו'", תרבה החכמה, הבינה* והדעת, צוזאַמען מיט תרבה "האמת והשלום האהבו",

און דורך דעם וואָס מ'איז מבטל סיבת הגלות – שנאת חנם – ווערט בדרך ממילא גלייך בטל דער מסובב, דער גלות, און – "מיד הן נגאלין", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

וואָס השם וועט אַרויסנעמען פון גלות יעדן אידן באַם האַנט, (וביחד עם זה) אַלס איין פאַלק, "קהל גדול (לשון יחיד) (און) ישובו הנה", אין ארצנו הקדושה, און דאַרטן אין ירושלים עיר הקודש, "עיר שחוברה לה יחידיו" – "שהיא עושה כל ישראל לחברים", און דאַרטן גופא – על הר הבית בביהמ"ק השלישי,

ובאופן פון "וארו עם ענני שמיא", במהרה בימינו ממש.

מכאן נפעלת הגאולה

מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק. . . הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו' ● היות שזה המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעיונות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי ● אפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח - ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שנעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא", מהקב"ה עצמו ● מתוך קונטרס כ"ח סיון ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית

א. בשלשלת של "יפוצו מעיונותיך חוצה" עצמה (ע"י רבותינו נשיאינו) היו כמה דרגות ושלבים – במשך השבעה-תשעה דורות מהבעש"ט ואדמו"ר הזקן עד דורנו זה:

אחרי אדמו"ר הזקן (שחי בליאזנא ואלאחמ"כ בליאדי²) היו רבותינו נשיאינו כמה דורות בליובאוויטש³. ואחר כך (בדור השביעי מהבעש"ט) – עברו לראסטאו⁴, ולאחר מכן – לענינגראד⁵ (או פעטערבורג, כפי שנק' כן

(1) משנת תקכ"ז "שלשלת היחס הראשי פרקים מתולדות בית רבינו" - בהקדמת "היום יום".

(2) מ"א מנחם אב תקס"א עד ערב שבת מברכין אלול תקע"ב (שם).

(3) ק"ג שנים - מח"י אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בעיר ליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (כשעזב אדמו"ר מהורש"ב ליובאוויטש והעתיק מושבו לעיר רוסטוב ע"נ דאן) - שם.

(4) בשנת תרע"ו (כבהערה הקודמת).

(5) משנת תרפ"ד עד לאחרי מאסר גאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת תרפ"ז, שאז העתיק מושבו למושבה מאלאחאווקא - סמוכה למאסקווא (שם).

בעבר⁶), ולאחרי זה – בפולין⁷, עד – השלב האחרון – כאשר הגיעו לארצות הברית⁸, ב"חצי כדור התחתון", ושם גופא בכמה מקומות, עד שהגיעו להבנין והמקום שבו נמצאים אנו עכשיו, ביהכנ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש – ב"770" (כפי שנקרא כד).

וואים בפועל, שאע"פ שבכל הדורות ומקומות אלה היתה התגלות החסידות

(6) ובימים אלה יש שקו"ט להחזיר שמו לפעטערבורג. ראה שיחת ש"פ קרח, ג' תמוז שנה זו [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 649 ואילך].

(7) באסרו חג סוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא. בשנת תרצ"ד העתיק מושבו לעיר ווארשא, פולין. ובשנת תרצ"ו - העתיק את מושבו לעיר אטוואצק (שם), עד שהעתיק משם בחודש אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת ת"ש. ובחודש אדר ראשון יצא משם (לשטאקהאלס) בדרכו לארצות הברית והגיע שם בט' אדר שני ה'ש"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ה).

(8) בט' אדר שני ה'ש"ת (כבהערה הקודמת). ובכ"ח סיון תש"א הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע - יבחל"ח. המו"ל.

והפצת המעינות חוצה – הרי דוקא ב"חצי כדור התחתון", ששם מתן תורה לא הי' (בגלוי)⁹ – היתה התגלות החסידות והפצת המעינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, יותר מבדורות ומקומות שלפני כן, עד באופן שזה מגיע לחוצה שאין חוצה ממנה – כפי שרואים בפשטות¹⁰.

והטעם לזה הוא – כנ"ל בנוגע להגילוי דמ"ת דוקא למטה – כי דוקא בהתחתון ביותר נפעל הגילוי ד"יתרון ארץ בכל היא", ועד"ז מובן לאחרי מתן תורה עצמו שדוקא ב"חצי כדור התחתון", ששם לא הי' מ"ת בגלוי, נעשית שלימות ההתגלות של "יתרון ארץ בכל היא", השלימות דגילוי התורה ופנימיות התורה באופן דיפוזו מעינותך חוצה.

וכמרומו גם במספר הכתובת של הבנין (המרכז של ליובאוויטש בחצי כדור התחתון, שמשם אורה יוצאה לכל העולם כולו בהפצת המעינות חוצה) – 770, שכידוע 770 הוא גימטריא של "פרצת" (כפי שהתפרסם בין בני").

ויש לומר השייכות: מספר שבעה מורה על השלימות דשבעת ימי ההיקף, שבעה מדות – ההשפעה בכל הדרגות (מחסד עד מלכות), והשלימות דשבעה היא – מאה פעמים שבעה (700) ביחד עם עשר פעמים שבעה (70), שבצירוףם יחד הרי זה – 770, ולכן זהו בגימטריא "פרצת" – כי השלימות ד"פרצת", כהפריצה מכל ההגבלות דזמן ומקום ("ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"¹¹) – עד באופן ד"פרצת" בתוך "פרצת" – נפעל (לא ע"י היציאה מזמן ומקום, אלא אדרבא –) דוקא בתוך ועל-ידי שלימות הזמן (והמקום) – 770,

(9) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר - נדפס בסה"מ תש"ח ע' 232 ואילך. וראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ב ע' שלא. אגרות קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' קסא. ועוד.

(10) ראה גם ה"פתח דבר" ל"קובץ כ"ח סיון יובל שנים".

(11) ויצא כח, יד.

השלימות דמספר שבעה (שבע מאות ושבעים).

זאת אומרת, שביחד עם זה שישנה הפריצה שלמעלה ממדידה והגבלה ("פרצת") – ישנו גם המקום וזמן, כפי שהדין בפשטות שהמקום ובנין צריך להיות בעל ד' כתלים וגג ותקרה וכו', אלא שהזמן ומקום עצמו קיים באופן של "פרצת" (ואדרבא: דוקא זמן ומקום למטה פועל את שלימות ענין הפריצה כנ"ל). ע"ד הכתוב על ירושלים¹², ש"פרזות תשב ירושלים" ויחד עם זאת "ואני אהי' לה גו' חומת אש סביב"¹³.

והמקום הזה – 770 גימטריא "פרצת" – נעשה המקור ונתנית-כח על יפוצו מעינותך חוצה בכל העולם כולו, באופן שפועלים את ה"פרצת" ואת יפוצו מעינותך ב"חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנה, כך שמגלים שם את ה"יתרון ארץ בכל היא".

ולהוסיף: הסך-הכל ושלימות¹⁴ **השבעים** (70) שנה של כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁵ הי' דוקא ב"חצי כדור התחתון", ב"770", היכן שהגיע וחי במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דיין; וזה ונתן אח"כ את הכח לדור **השבעי** שלאחרי זה (כנגד ספירת המלכות) – שתהי' שלימות הגילוי דשבעים (עשר פעמים שבעה) ביחד עם שבע מאות (מאה פעמים שבעה) = 770, ושלימות הגילוי ד"יתרון ארץ (מלכות) בכל (יסוד¹⁶) היא".

(12) זכר' ב, ח.

(13) שם, ט.

(14) כידוע שבעת הסתלקות הצדיק נעשה העלי' של "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" (תניא אגה"ק ביאר לסי' ז"ד). ונמשך ומתגלה ומאיר מלמעלה למטה (שם סי' כ"ח).

(15) שנולד בליובאוויטש בשנת תר"ם (י"ב תמוז), ונסתלק בניו-יארק ושם מ"כ, בחצי כדור התחתון, בשנת תש"י (י"ד שבט).

(16) וידוע שכל"ק מו"ח אדמו"ר הוא כנגד ספירת היסוד (ושמו (הראשון) יוסף, שהוא מדת היסוד), לאחריו החמש מדות כנגד החמשה נשיאים שלפניו - ראה ס' החמש מדות כח, יד.

על כל אחד ואחת מופל' החוב להרעיש ולעסוק בזה

ד. לאחר-מכן נמצאת פרשת גיורי וינה: רצו להעמיד יהודי דתי עם זקן ארוך שיסדר את העולים כאשר הם באים לארץ ישראל. שאל אותם היהודי: הרי צריכים לקבל פניהם, ולפעמים הם באים בשבת ואזי לא אוכל לקבל את פניהם מאחר וזה לא כלול בגדר של פיקוח נפש (הדוחה שבת)? אמרו לו: לנו נוגע שתמלא את כל פרטי התפקיד, אם הנך חפץ במשרתך עליך לעשות את תפקידך בשלימות (ולעבוד גם בשבת), ואם לא – אינך יכול למלאות משרה זו.

וכאן רואים בבירור איך שהם הולכים ממש נגד הענין של שמירת שבת, נגד הרבנות הראשית (אף שהם רבנים "מטעם", אך בכ"ז הם רבנים), והם בעצמם מקבלים אותם עליהם כרבנים, ואעפ"כ הם יוצאים נגדם!

אך כאן יש להבהיר מיד: כאשר אתחיל להרעיש על ענינים אחרים (כגון זה), יתחילו מיד להיטפל לענינים אלו וישכחו מהעיקר, ע"ד מה שאירע ב"משפט בייליס", שנתפסו לזה שהבול עם תמונתו של הקיסר שהודבק על מכתב ההגנה הי' הפוך עם הראש למטה...

ויהי רצון שבקרוב הם יעשו תשובה, וכנראה שעד עתה לא זכו שהיצר טוב ישלוט עליהם [מדוע זה כך – אינני יודע, אך כך הוא המצב שלא היתה להם הזכות],

ויהי רצון שעכ"פ מכאן ולהבא הם יעשו תשובה, ועד אז מוטל על כאו"א החוב, הן אלו שבארץ ישראל והן אלו שנמצאים כאן, להרעיש ולעסוק בזה, ויפה שעה אחת קודם.

(תרגום פשטי משיחת ש"פ חזקת-בלק, י"ב תמוז ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה

נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

מדובר באותם האנשים שהתירו נסיעת אניות ישראליות בשבת

ג. [.] רואים איך שכל הענינים באים בהמשך וקשורים זה לזה:

כאשר אותם האנשים התעסקו לפני מס' שנים בנוגע להסעת אניות בשבת, שאלתי אותם: הרי אסור בשבת להסיע אניות? וענו לי: כשם שאתה מוסר את נפשך על יהדות, כך אנו מוסרים את נפשנו על ארץ ישראל, ובמילא הם הולכים על מס"נ.

בשומעי זאת אמרתי מיד שזה ע"ד הסיפור שכ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר:

פעם הגיע אליו אדם אחד וטען בנוגע לשמירת היהדות שהיא בדוגמא לשריפה שבוערת, שאז אין שום נפקא-מינא האם כדי לכבות את האש משתמשים במים נקיים או לא, עד"ז עכשיו עומדים במצב הדומה לשריפה שבוערת, ובמילא אי-אפשר להתחשב עם כל הפרטים – האם הוא יניח תפילין או לא, אם יגזוז את זקנו או לא, אם הוא שלח את בניו לשיבה הנותנת חינוך כשר לתלמידיו או ששלח אותם לשיבה "טרפה" (א"צ טרפה'נע ישיבה").

ענה לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שאין-הכי-נמי, כאשר בוערת שריפה אין נפקא-מינא באיזה מים משתמשים לכיבוי האש, אבל מוכרחים להשיג שהמים ששופכים יהיו כאלו מים המכבים את האש ולא מגדילים אותה, והלא ניתן לשפוך גם נוזל שלא יכבה את האש אלא יגדיל אותה, למשל: אם ישפכו נפט, בנזין או שמן על האש, לא רק שזה לא יכבה את האש אלא אדרבה – יגדיל אותה, ובמילא איך יכול לטעון שאין נפקא-מינא איזה נוזל שופכים על האש (משום שבוערת שריפה) שהרי זה יכול להיות בנזין שאמנם הוא נוזלי כמו מים אך אינו מכבה את האש כלל, ובמילא מובן שבמצב שאין מים אין זה פתרון כלל לשפוך בנזין מאחר וזה מגדיל את האש.

עד"ז בנוגע ליהדות: כאשר מגיע זמן קשה, אזי ע"ז שהוא לא יניח תפילין, יגזוז את זקנו ולא יחנך את ילדיו כראוי – אין זה פתרון כלל, אלא אדרבה, הרי בזה הוא מוסיף שמן למדורה ומגדיל יותר את האש.

עד"ז אמרתי לאותו אחד שטען שהוא מוסר את נפשו עבור ארץ ישראל: מתי שייך לומר שהוא מוסר את נפשו עבור ארץ ישראל – כאשר הוא מביא תועלת לארץ ישראל, אבל בזה שהוא גורם לאניות לנסוע ביום השבת ולחלל את השבת, אזי אדרבה, ע"ז הוא גורם נזק לארץ ישראל!

כפי שהי' בפועל שע"ז שהם התירו לאניות לנסוע בשבת, זה הביא נזק עצום, שלא זו בלבד שהם לא הרויחו מאומה מנסיעות אלו, יתירה מזו – זה גרם נזק לכסף שהרויחו בימי החול, ונזק של עשרות אלפי לירות (זה מה שגילו), ויתכן שאף יותר מכך.

לאחמ"כ לקחו "חסיד שוטה" שאינו מבין כלל במהלך אניות, וביקשו ממנו שיתן את הסכמתו לכך, ולא זו בלבד שהוא לא תפס מיד מה קורה ועשה רעש נגד מה שעושים ענין כזה בשבת, אלא אדרבה, הוא עוד נתן את הסכמתו לכך, למרות שבאמת זה כרוך בחילול שבת ממש.

ואותם ארבעה-חמשה אנשים שהתעסקו עם ענין נסיעת האניות בשבת, הם אותם האנשים העוסקים בענין "מיהו יהודי", והכל הולך בהמשך אחד.

וע"פ המדובר לעיל מובן איפוא, שענין זה בא בגילוי ביום כ"ח סיון, אשר מגלה את כחו של החודש – "ירחא תליתאי", והכח ד"אוריין תליתאי", והכח ד"עמא תליתאי", וכל הענינים של "תליתאי" הקשורים עם מתן תורה (כפי שרוב נסים גאון¹⁷ מונה אותם), ובכללות – הכח דמלכות, "ויתרון ארץ בכל היא", שמגלה "כל" בשלימות ובאופן של קיימא (שלש פעמים שלש פעמים שלש)¹⁸, ודוקא בגשמיות העולם, באופן של ממש (ממשות).

ב. ע"פ הנ"ל מובן ענין השליחות ("שלח לך") של דורנו זה:

אף-על-פי שנמצאים אנו בעוה"ז התחתון בגלות, בגלות זה האחרון, ושם גופא – בחצי כדור התחתון [המקום של רוב מנין ובנין בני"ב בזמננו] – הרי אדרבא: דוקא ממצב ובמצב ומקום התחתון והגלות, עד בתחתון שאין תחתון למטה ממנו – נפעלת העלי' הכי גדולה ובכל הדרגות והדורות שלפני ושלמעלה מזה, כולל גם דחצי כדור העליון והדורות הנעלים ביותר (דור דיעה של משה רבינו¹⁹ וכיו"ב), עד להעלי' של הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה לכל העולם כולו (כולל בחצי כדור העליון), ועבור כל הדורות כולם.

השיחות תש"ה ע' 60. ועוד.

וי"ל שכל דורנו האנשים ונשים וטף הוא ספירת המלכות.

17 וע"ד הרמז יש לומר, ש"נסים" מורה על גילוי הנסים בעולם [וכנראה במיוחד בשנים אלו - שנת תש"נ ר"ת תהא שנת נסים, ושנת תנש"א ר"ת תהא שנת אראנו נפלאות, כמדובר כמ"פ]. כולל גם - הנסים המלוּבשים בטבע (ראה מכתבי חודש ניסן שנה זו), ו"גאון" מרמז על גילוי שלימות התורה, כידוע מהטעמים לקריאת שם גאון, כי גאון הוא בגימטריא ששים, שמורה על בקיאותו בשישים מסכתות (ראה הקדמת המאירי לאבות). וי"ל שלכן, דוקא ר' נסים גאון מבאר הפרטים בקשר התורה לענין תליתאי, שמורה על הקיום (חוט המשולש) שנועשה ע"י מ"ת, כנ"ל ס"א.

18 ראה לקמן סעיף י"ג [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 646].

19 ראה ויק"ד פ"ט, א. במדב"ר פי"ט, ג. וש"נ.

וכידוע שתיבת "גאולה" נכתבת דוקא ע"י תיבת "גולה" בתוספת אל"ף – כי הגאולה נמשכת ובהא על-ידי (העבודה של) הכנסת האל"ף דאלופו של עולם בגלות (גולה)²⁰;

וכיון שהגאולה באה דוקא מהמצב הכי תחתון, לכן היא פועלת שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית שאין אחרי' גלות, שעלי' אומרים "שיר חדש" לשון זכר²¹ [שלא כהגאולות שלפני זה, שהי' להם הפסק אח"כ], כי דוקא ע"ז שהדבר בא מהתחתון ביותר, מתגלית אמיתיות ושלימות הענין, שזה דבר של קיימא, ובאופן גלוי דוקא – המעלה דספירת המלכות (שענינה גילוי באופן של קיימא, כנ"ל²²), שתתגלה בשלימות בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (ממלכות בית דוד), כידוע שהחידוש דגאולה הוא – גילוי אלקות למטה בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, דירה לו (לעצמותו) יתברך בתחתונים, אשר בדירה ישנו העצם בגלוי. – וי"ל שזהו גם השרש דתיבות "גאולה" ו"גולה" – מלשון גילוי.

ג. ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות וגאולה, כך הוא גם בנוגע להמקום פרטי שנמצאים בו ב"חצי כדור התחתון" – שהיות שזה (ה"מקדש מעט"²²) המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום ומקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש²³ אד' כוננו ידיך"²⁴.

20 לקו"ת בהעלותך לה, ג. וראה שיחת ש"פ אחו"ק ויש"פ אמור שנה זו.

21 מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב.

22 יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

23 בשלח טו, ז.

24 וגם לפני זה הרי הוא "מקדש מעט". ולהעיר

(* ס"ג בהשיחה [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 636 ואילך].

"כספם וזהבם אתם"²⁹, העבודה דאהבת ה' ויראת ה'³⁰, שזה כולל את כל מצוות עשה וכל מצוות לא תעשה³¹.

ד. הלימוד מכל זה:

בעמדנו בזמן ומקום זכאי – בחודש השלישי, ובית משולש, בית תורה תפלה ומעשים טובים (ה"חוט המשולש" דתורה, עבודה וגמילות חסדים), ושם גופא, ביום דכ"ח סיון – כשעומד בגלוי הכח של כל חודש השלישי (ג' פעמים ג' פעמים ג'), שענינו: המשכת גילוי אלקות למטה באופן של קיימא –

מקבל כל יהודי תוספת כח וחיוזוק לקיים השליחות דדורנו זה – שעליו ישנו השליחות והאימרה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שצריכים לעמוד "הכן כולכם"³² לקראת קבלת הגאולה האמיתית והשלימה, ובראשם – משיח צדקנו, דוד מלך ישראל.

ולהיות שזוהי השליחות דדורנו זה – החידוש של ה"תלמיד ותיק" שבדורנו (אשר כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני) – מובן, שאפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח – ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא"³³, מהקב"ה עצמו, שכן הקב"ה מסכים למילים והבקשות של בני" – "נער ישראל ואוהבהו"³⁴, והקב"ה מגלה אהבתו בפשטות ממש, באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה – בגלוי למטה מטה, בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו.

ובפרט שיש לכך סיוע מכל עניני העולם –

(29) ישעיה' ס, ט.

(30) ראה תו"א ר"פ וישב.

(31) ראה תניא פ"ד.

(32) אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ד ע' רעט.

(33) ישעיה' נא, ד. ויק"ר פי"ג ג.

(34) הושע יא, א.

בנוגע לפרשת הגיורים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. למרות מצב הגלות והחשך כפול ומכופל – כיון שהקב"ה מאריך אף, הוא מראה לנו הוראות ברורות, כדלקמן.

לאחרונה נתגלתה שיטה חדשה, שאיננה כתובה ב"תורת ה'", אלא – להבדיל – ב"תורת מארקס", שכאשר צריכים לפעול ענין חשוב ומתעוררים בזה קשיים – יש להתפטר מהמפלגה, וזה יביא לכך שיוכלו לפעול את הענין.

אח"כ נתרחה השיטה עד כדי כך, שכאשר אחד רוצה להיות עסקן ציבורי עליו להחזיק תמיד בכיסו מכתב התפטרות מוכן, וכאשר יגיע ענין מסויים שיצריך את התפטרותו, הוא יוכל לשים מיד את המכתב על השולחן, להראות אותו קבל עם ועדה ולשים אותו באופן כזה שלא יוכל מיד לקחתו בחזרה, אלא מיד להתפטר לפני שיפעלו את הענין.

לשיטה זו מסכימים כולם, מלבד (המפלגה של) הקומוניסטים והמפלגה של אלו האומרים שהם מדברים בשמם של מאה אלף יהודים דתיים, ושהם אלו ההולכים עם ארץ ישראל ע"פ תורת ישראל.

וכאשר משהו רוצה לעשות איזה ענין טוב, במקום שהם יעזרו לו לעשותו הם משמיטים אותו מעשייתו.

עד"ז כאשר כולם הסכימו להתפטר, אזי כאשר הגיע תורם – הם טענו: היתכן, הרי יש קואליציה?! כלומר, במקום שהם יטענו מה יהי' עם הדת הם טענו מה יהי' כאשר הקואליציה תיפול, ועל הדת בכלל לא איכפת להם!

כך הם ממשיכים עם השקרים שלהם למעלה משנתיים, ועתה כבר כולם יודעים את האמת, ואפילו הם עצמם מודעים לכך שכולם יודעים שדבריהם שקר, ואעפ"כ הם ממשיכים בשקריהם.

לכאורה, את מי הם מרמים? כידוע האימרה של אדמו"ר המהר"ש שאי אפשר לרמות אף אחד אלא רק את הטפש, ואם-כן, את מי הם מרמים!?

ב. כפי שהי' בנוגע לפרשת גיורי וינה:

הם דיברו בשמו של רב שאמר שנסע לשם וחזר ואמר שהכל בסדר, ומתברר שזה לגמרי היפך האמת משום שרב זה נמצא כאן בניו יורק, וכאשר הוא חזר אמר בפירוש שמה שראה שם הרי זה ממש "שומו שמים", שבמילים "שומו שמים" משתמשים כדי לתאר מצב נוראי ("א' מוראדיקע מצב"), ורב זה אומר שהמתרחש שם הוא "שומו שמים"!!!

ואעפ"כ הם נעמדים בארץ ישראל ואומרים שהוא נסע לשם וחזר ואמר ש"הכל בסדר"!!! הרי אותו הרב שנמצא כאן מספר בדיוק את כל הפרטים שקורים שם, וכאשר מבקשים מהם לספר את המתרחש שם הם אינם מספרים, משום שאין להם מה לספר, ולכן הם עונים סתם ש"הכל בסדר".

דאף-על-פי שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על-ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות"²⁵, ובפרט בסיום של זמן הגלות ע"י העבודה ד"פוצו מעינותיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, ההכנה בשלימותה לה"מקדש אד' כוננו ידך", עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידך" – שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע להביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

ודוקא על-ידי סיום העבודה בחצי כדור התחתון – "מעלין" ומגלין את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידך", כולל גם הגג של הבנין, אשר "מלך המשיח" . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענויים הגיע זמן גאולתכם²⁶ – כל זה "מתעלה" (נפעל) על-ידי העבודה (הגבהה) של התחתון ביותר.

ותיכף ומיד ממש – "ארו עם ענני שמיא"²⁷ – כל בני-ישראל "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"²⁸, נמצאים בארצנו הקדושה, ביחד עם בית המקדש השלישי שישנו כאן, ולוקחים את כל זה ביחד עם

מ"התמים" (חוברת ב' ע' ככו [קי, ב]) דברי אחד מזקני חסידי האמיל בימי ה'צ"צ: מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק . . . ויבנה לנו את ירושלים וביהמ"ק עם הקד"ק, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו'.

(25) תניא רפ"ז.

(26) ילקוט שמעוני ישעיה' רמז תצט.

(27) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(28) בא יו"ד, ט.

הלימוד החיובי מקרח

יהודי צריך ללמוד מקרח (כפי שקרח כתוב בתורה) גם לימוד חיובי [נוסף להלימוד "ולא יהי' קקרח ועדתו" (והתשובה שצריכים לעשות באם נכשלו בזה ח"ו)] – שהוא (היהודי) פיקח, מעם חכם ונבון, ועליו לדעת את מעלותיו, כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שכשם שצריכים לדעת את חסרונות העצמיים על-מנת לתקנם, כך צריכים לדעת מעלות העצמיים בכדי לנצלם במילואם, צריך היהודי לדעת כי הוא פיקח והוא "עבד מלך מלך" (גם בגלות), ועליו להראות שמבלי הבט על כך שהוא נמצא בעולם שיכולים בו לעשות טעות, הוא מנצל את פקחותו בכדי לא ליכשל, ועוד ועיקר – הוא מנצל את פקחותו בכל הענינים הקשורים עם עבודת השי"ת בלימוד התורה וקיום המצוות וכו', עד באופן של "נדבה רוחו אותו לשרתו ולעבדו כו", עד שהוא מגיע ל"נתקדש קדש קדשים ויהי' ה' חלקו ונחלתו" – עי"ז שהוא מגלה בעצמו את בחי' הכהן גדול שבו (עי"י ביטול אמיתי).

כשם שזה בנוגע להעבודה של כל יחיד לעצמו, כך גם בנוגע להעבודה דכללות דורנו זה – שצריכים לדעת את מעלת הדור (כננס על גבי ענק), דור האחרון בגלות ודור הראשון של הגאולה [כמובן מכל הסימנים המובאים בגמרא, וכמו שבעל הגאולה העיד כבר (לפני שנים) שכבר סיימו הכל, ורק צריך להיות "עמדו הכן כולכם", לצחצח את הכפתורים האחרונים], בכדי שינצלו את הכחות שישנם בכדי לסיים את אחרוני הפכים קטנים וה"שיריים" של העבודה, ועי"ז – להביא את הגאולה בפועל ממש.

מבין עניני ה"פקחות" של יהודי בעבודתו, נכלל גם – שהוא מנצל כל הזדמנות אפשרית להוסיף עוד בתורה ומצוות, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לעורר יהודים נוספים שמסביבו.

ובפרט שבעמדנו בסוף זמן הגלות, לאחרי הריבוי גדול ועצום דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, הרי אין אתנו יודע עד מה – איזה מעשה טוב יהי' הענין המכריע שיביא את הגאולה [וכמו"כ בעבודת כל יהודי בפרט, באיזה ענין צ"ל אצלו ה"מצוה דהוה זהיר בי' טפיי". וכידוע גם דברי הבעש"ט, שנשמה יורדת למטה לשבעים או שמונים שנה בכדי לפעול ענין אחד, וכיון שאין אתנו יודע עד מה] – לכן צריכים לחטוף ולנסות כל הזדמנות ואפשריות להוסיף בעניני תומ"צ.

שזהו א' מהטעמים על ההצעה, שכל יהודי ישתדל לקבוע שיעורי תורה חדשים ברבים, ושכל אחד יהי' בעצמו "מגיד שיעור" – הן אנשים (עם אנשים), נשים (עם נשים) וטף (עם ילדים אחרים). וכדאי לקשר שיעורים אלו (עכ"פ מזמן לזמן) עם ענין בספר הרמב"ם (ובפרט משיעור היומי), ובפרט שבכמה ענינים שנלמדים בגמרא וכיו"ב, יכול להתווסף הסברה ועיון בזה ע"י שמסתכלים מה פוסק הרמב"ם בענין זה.

[.]. עוד הצעה לפועל – מעניינא דיומא, ראש חודש: דבר נכון ביותר, שבכל ראש חודש (מדי חודש בחדשו) יתאספו יהודים יחד בכל מקום ומקום, בכל קהילה וביהכנ"ס, לעשות התוועדות, לדבר דברי תורה, לאמר "לחיים", "לחיים ולברכה", לברך איש את רעהו בכל הברכות הטובות, ולקבל יחד החלטות טובות בעניני תומ"צ, ומתוך שמחה וטוב לב, התוועדות של שמחה, וכפס"ד הרמ"א "טוב לב משתה תמיד".

(משיחת ש"פ קורח, אדר"ח תמוז ה'תש"נ – מוגה, תרגום מאידית)

"ברבים היו עמדי" – כך שכל עניני העולם מסייעים ומוליכים למטרה אחת ויחידה: הגאולה האמיתית והשלמה.

[התפללו תפלת ערבית, ולאחר התפלה המשך³⁵ כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

ה. נוסף לכך שכ"ח סיון הוא המשך לכ"ז (זך) סיון, שהכוונה בזה בעיקר בנוגע לעבודתו של היהודי בעולם (עד לחצי כדור התחתון), הרי זה גם הכנה והקדמה להיום שלאחריו – כ"ט סיון, ערב ראש חודש (תמוז), שבו מדובר בעיקר אודות ההתאחדות של יהודי עם הקב"ה (שבא בכח מהעבודה בכ"ח סיון).

והענין בזה: בערב ראש חודש אור הלבנה הוא בהעלם לגמרי כהנה לקראת מולד החודש בראש חודש. ובלשון הכתוב³⁶: על-ידי "יפקד מושבך" (העלם הלבנה) בערב ראש חודש ("מחר חודש"), נפעל ה"ונפקדת" (מולד הלבנה בראש חודש), יחוד שמשא וסיהרא³⁷.

ובעבודת השם דבני" – שדומין ללבנה ומונין ללבנה³⁸: בערב ראש חודש נפעלת שלימות בעבודת היהודי, כאשר הוא עומד בתכלית הביטול (בדומה ללבנה שמצוי' אז בהעלם), וזה מביא תיכף את העלי' של הנשמה ("ונפקדת") – היחוד וזיווג דכנסת ישראל (מלכות, סיהרא) והקב"ה (ז"א,

35) לאחרי התפלה הכריז הגבאי שי' שכעת תהי' הפסקה ואח"כ יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקונטרס והשטרות לצדקה. וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחי"ך): במקום לעשות הפסקה, נעשה עכשיו המשך (עד שיגיעו הקונטרסים). וראה לקמן בהשיחה. המו"ל.

36) שמואל-א כ, יח.

37) ראה דרושי מחר חודש – סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך. אה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך. ועוד.

38) סוכה כט, א. ב"ד פ"ו, ג. זח"א רלו, ב.

שמש), וכך גם היחוד של כל יהודי בתור יחיד ("אתם תלוטו לאחד אחד"³⁹) עם עצמות ומהות – כך שהם נעשים מציאות אחת ממש, באחדות אמיתית – "והיו לבשר אחד"⁴⁰, עד לאופן של יחיד⁴¹, עד – למעלה אף מיחיד.

שאז הרי בודאי לא שייך ענין של הפסק ח"ו⁴², שכן אדרבה: ישנו דוקא רק ענין של התאחדות, והתאחדות בתכלית השלימות.

ונוסף על ענין ההתאחדות (בין בני" עם הקב"ה) ב"והיו לבשר אחד" – ישנו ענין נוסף ב"והיו לבשר אחד": התוצאות שיוצאים מזה – שנולדים "תולדות" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים"⁴³,

עד למעשים טובים (שאינם דבר נפרד מן "והיו לבשר אחד", אלא מעשים טובים) שעל-ידם נעשה יהודי (בגופו ונשמתו) "שותף להקב"ה" (באופן של התאחדות) בכל עניניו של הקב"ה, כולל ועיקר – בהבאת הגאולה האמיתית והשלמה, אשר, כדי שהקב"ה יפעל זאת בשלימות הוא זקוק (כביכול) להשתתפותו של כל יהודי, ודוקא בתור נשמה בגוף, שע"י "מעשינו ועבודתינו" באה הגאולה, וצריך להגיע כביכול לכך שכל יהודי יסכים לזה, ויתירה מזו – שהוא ירצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם"⁴⁴, אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות, כמדובר לעיל (סו"ס ב) שגאולה היא מלשון גילוי – הגילוי דאלופו של עולם ב"גולה" (שנפעל ע"י עבודת היהודי בגלות).

39) ישעי' כז, יב.

40) בראשית ב, כד.

41) ראה תו"א וז"א נח, ב ואילך. ובכ"מ.

42) ראה לעיל הערה 17.

43) פרש"י ר"פ נח.

44) ראה לעיל ס"ב.

הגאולה בכ"ג סיון

א. ענינו המיוחד של כ"ג סיון מפורש במגילת אסתר – "ויקראו סופרי המלך . . . בחודש השלישי הוא חודש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי את היהודים ואל האחשדרפנים גו' שבע ועשרים ומאה מדינה" (כמדובר פעם בארוכה), היינו, שבו ביום התחילה גאולת פורים.

וע"פ האמור לעיל שכל עניני גאולה שייכים זה לזה, מובן, שכאשר ש"ק מברכים חודש הגאולה חל ביום שבו התחילה גאולת פורים, אזי, ניתוסף עוד יותר בכל עניני הגאולה די"ב-י"ג תמוז.

ב. כמו כן מודגש ענין הגאולה בנוגע לר"ח תמוז:

לכל לראש, העילוי הכללי בר"ח תמוז שהוא לעולם ב' ימים (ולהעיר, שגם בזמן הבית היתה המציאות דר"ח ב' ימים, לא רק בנוגע לראש השנה (כמפורש בעזרא), אלא גם בנוגע לר"ח סתם, ואכ"מ] – ע"פ המבואר בזהר בפירוש הכתוב "ובראשי חדשיכם", "ראשי תרין אינון בכל ירחא", כמבואר בדרושי חסידות פרטי הענין, ובפשטות – ש"ראש החודש" דחודש הגאולה הוא במשך ב' מעת-לעת, ב' ימים!

ונוסף לזה, ישנו גם העילוי המיוחד בקביעות שנה זו – שר"ח תמוז חל ביום הש"ק וביום הראשון:

יום השבת – הו"ע של גאולה ביחס לימי החול, שאז בטלים כל הענינים המבלבלים, "כל מלאכתך עשויו", ואדרבה – "וקראת לשבת עונג" תענוג הנמשך ומתגלה גם בענינים גשמיים, בשר שמן ויין ישן, שגם הגוף הגשמי מתענג מזה, ועד שניתוסף בו שמנונית כו'.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך, ואמר: (בדרושי חסידות מובא שהרה"צ ר' נחום מטשערנאביל הי' שמן בגופו (לא מאכילת בשר שמן, דבר שלא הי' ברשותו, להיותו עני מרוד כו', כי אם) מהתענוג דאמירת אמן יהא שמי' רבא. אמנם, בשביל להיות שמן מאמירת איש"ר, צריכים להיות בדרגתו של הרה"צ ר' נחום מטשערנאביל... אבל, בנוגע לשמנונית הגוף באכילת בשר שמן ויין ישן – הרי זה שייך לכאו"א, כפי שידע איניש בנפשו].

ומובן, שכאשר ר"ח הגאולה חל ביום השבת שהו"ע של גאולה – אזי ניתוסף עוד יותר בענין הגאולה שבר"ח.

זאת ועוד – שיום א' דר"ח הוא יום השבת, היינו, שאין זה באופן שהתחלה דר"ח היא ביום חול, ואח"כ ניתוסף העילוי דיום השבת (תחילה ענין של עבודה ואח"כ ענין השכר), כי אם, שהתחלה היא ביום השבת, ובמילא, יום ב' דר"ח (יום ראשון בשבוע) הוא באופן נעלה עוד יותר.

ג. ויה"ר שבעמדנו בשבת מברכים חודש הגאולה . . . ובכ"ג סיון – יתוסף ביתר שאת וביתר עוז בקבלת ההחלטות טובות בכל הקשור לימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז, כנ"ל.

ועוד והוא העיקר – שכל זה ימחר ויזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח

צדקנו.

ובפרט בעמדנו בכ"ג סיון, כאשר "ויקראו סופרי המלך . . . ויכתב ככל אשר צוה מרדכי גו'", היינו, שהמלך אחשורוש, הקב"ה, שאחרית וראשית שלו, מצוה לכתוב "ככל אשר צוה מרדכי גו'", כרצונו של כאו"א מישראל, "ועמך כולם צדיקים", צדיק גוזר והקב"ה מקיים, ועד ש"קב"ה קא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני", היינו, שענין זה נעשה מתוך תענוג ("קא חייך"), כמדוגש גם בכללות ענינו של יום השבת, ובמיוחד לאחר חצות, "רעוא דרעיון", שלימות התענוג.

ובפשטות – שמתבטלים כל ענינים בלתי-רצויים, ע"ד ודוגמת ביטול גזירת המן בכ"ג סיון, ולא עוד, אלא שנהפכים לטוב, "ונהפוך הוא גו'" – כב' הפירושים (ב' אופנים ודרגות זו למעלה מזו) בכתוב "והשבתי חי' רעה מן הארץ", "מעבירן מן העולם", ולמעלה מזה – "משביתן שלא זיקר".

ויש לקשר ענין זה עם חודש תמוז – ביטול הצום דשבעה עשר בתמוז, ויתירה מזה, הפיכתו ליו"ט, כפס"ד הרמב"ם בסוף הלכות תעניות: "כל הצומות האלו עתידים ליבטל לימות המשיח, ולא עוד אלא שהם עתידים להיות ימים טובים וימי ששון ושמחה, שנאמר כה אמר ה' צבאות צום הרביעי גו' יהי' לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים", ומוסיף "והאמת והשלום אהבו", שזהו"ע נעלה יותר אפילו מהפיכת הצומות, כמדובר פעם בארוכה.

ולהעיר גם מהפתגם הידוע – בקשר ובשייכות להולדת בעל הגאולה – ע"ד דחיית התענית די"ז בתמוז, הלואי שידחה באמת ויהפך לששון ולשמחה.

וכן תהי' לנו – בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, עוד לפני שבעה עשר בתמוז, ואפילו לפני ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז, ואפילו לפני ר"ח תמוז – "לא עיכבן המקום כהרף עין", ברגע כמימרא, במהרה בימינו ממש.

משיחת ש"פ שלח, כ"ג סיון, מבה"ז תמוז ה'תשמ"ז - בלתי מוגה

מדור "זמן הגאולה" מוקדש

לע"ג הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס

נלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ז - ת.נ.צ.ב.ה.

ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת רחל תחי', ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה

הרה"ת ירוחם פישל גדלי' הכהן ש"י בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ת אברהם

ישראל ש"י ביסטריצקי, הרה"ת שמואל מאיר וזוג' מרת נחמה ש"י סעמיועלס, הרה"ת יוסף

יצחק וזוג' מרת מרים קיילא ש"י סעמיועלס, וכל בני משפחתם שיחי

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה